

Gülüüne Dokunmayı Özledim

– Kazım Gök · 27 Mayıs 2020

Havada hızla bana çarpıp kaçan zamanı
Hücremin kozmik odalarına kitledim
Serbest bıraktım bütün müebbet yemiş yolları

Alçıya alınınca kalbimdeki kırık
uçmayı nadasa bıraktım
Kangren oldu hasretin ezdiği kanatlar

İmdat çılgılığım sağır İstanbul'a
Köstebek postacılar ile denizden mi ulaştı

Lale devrinden yedi renk göndermiş kokunu
Havadan mavi ulakla dostum damat İbrahim paşa

Geçirdim burnumun önünden uygun adım
Gökkuşağı'na benzer rayhanı

Can geldi bedene uçtum özgürce geriye
Tarihini özledim
Doğmanı gelişmeni lise yıllarını

Bir tek gidişine isyan ettim
Sarayda boğuldu duygularım

Patrona Halil'i göbek taşına bağlayıp
At meydanında ki yabancı otları fişledim

Saray burnundaki erguvanlara nispet
Gül hane parkında ki ulu çınarlara
Astım kokunla yeşeren umutları

Ben Sultanahmet'te ki lale de seni
Haberinin içinde selamını özledim

Yüzünü gözünü gamzeni

GülüŖüne dokunmayı özledim

Yüreğimdeki kıymığı çekecek ince parmaklarını
Yaramın umudu olan çiçeğı özledim

Ben lale devrindeki laleyi değıl
Yakın tarihimdeki seni özledim